

Sokszor megcsodáltam már a téli Balatont és mindig újra meg újra megérint. A táj nyugalma, a csodás távlatok felidéznek bennem a „gyerekkori telet”, amikor még minden tiszta és szép volt. A tél tél volt és a nyár nyár volt.

Most a február eleji fagyos hidegben gyönyörű sétálgatni a parton. A kikötőnk a téli álmát alusza. A mederben még egybefüggő a jégtábla. Kint a nyílt vízen azonban már megtört a jég. A szél dudorászva utaztatja a jégtáblákat. Hangja néha morajjá erősödik, aztán meg hirtelen gyengéd csilingelésre vált.

Szeretek ilyenkor komótosan sétálgatni a mólókon és újra meg újra gyönyörködni a tájban. Ismerős a nádcsomó, mégis elmélázom rajta. A gátakra a szél jégtáblákból torlaszokat épített - ez is ismerős. Bebarangolva a mólókat nyugalommal és életerővel töltődik fel az ember. A sójában egy teherszánkó aluszik. Megtette a kötelességét, követ szállított a gátakra, most pihen.

Aki teheti télen is látogassa kicsi kikötőnket!

Ábrahámhegy 2009-02-10

Tavaszi napsütést mindenkinek!

Fejes Imre
a Blamáim kapitánya

Pár képet is készítettem a jégtáncról:

